

Josep Carreras, premi honorífic Opera XXI

El Gran Teatre del Liceu ha acollit la primera edició dels guardons de la lírica espanyola

D'esquerra a dreta, dalt: Oriol Aguilà, Joan Matabosch, Guillermo García-Calvo, Calixto Bieito i Salvador Alemany. A sota: Mirna Lacambra, Mariella Devia, Natalia Lamas, Josep Carreras i Begoña Lolo | A. Bofill

Presència de totes les persones premiades i sopar de gala al Saló dels Miralls del Liceu. Dues evidències del suport que rep la primera edició dels premis Opera XXI. Un debut que, en realitat, és la resurrecció dels Premis Lírics Campoamor, liquidats fa tres anys després de deu edicions per un canvi de govern a l'ajuntament d'Oviedo. La lírica espanyola doncs, recupera els seus únics guardons gràcies a l'associació que reuneix directors de teatres, festivals i temporades estables d'òpera del territori. L'acte de lliurament dijous passat, a més, coincideix amb l'elecció del nou president, Oriol Aguilà, director del Festival de Peralada.

?El retorn dels premis li deu molt a Francisco Potenciano, el fins ara president d'Opera XXI?, diu Pablo Meléndez-Haddad, un dels fundadors dels antics guardons i membre del jurat. ?Hem fet petits canvis. S'ha reduït el nombre de premis, per exemple no s'hi inclou la sarsuela com abans ni tampoc es premia la producció al detall?, explica el crític. També confessa que, a diferència d'altres anys ?en aquesta ocasió ha anat tot bastant rodat, les opcions estaven clares i els finalistes ja eren evidents després del primer cribatge?.

El jurat ha estat format per dos musicòlegs, Jaume Radigales i Begoña Lolo, una soprano, Ana María Sánchez, els periodistes Gonzalo Alonso, Fernando Sans i Juan Ángel Vela del Campo i el divulgador musical Ramon Gener. A banda, els associats trien els premis honorífics: la

Asociación de Amigos de la Ópera de La Coruña i Josep Carreras.

II-lusió i compromís

Distingim els cabells blancs de Josep Carreras quan entra al vestíbul del Liceu. Ens atén exquisidament, tot afirmant que "com artista, encara que rebre un premi de trajectòria vol dir que ets un home de certa edat, em fa il·lusió i més en aquesta casa que jo també considero meva".

Veu el món de la lírica espanyola en bon moment i nivell, tot i que creu que cal continuar millorant per arribar a l'excel·lència. El més important és "que l'òpera continuï essent viva i continuï emocionant, no només al públic de sempre sinó sobretot als joves".

- Rep el premi per la música i pel compromís humanitari. Quin és el nexa?

- A la vida, tot són emocions. L'òpera, el cant, en dona constantment. I el tema de poder contribuir a intentar ajudar els malalts això és la satisfacció més gran que hi ha.

- En perspectiva, vostè quan va crear la Fundació Carreras s'imaginava del que serien capaçs?

- No. Teníem la il·lusió. Estem fent una feina magnífica i tenim més projectes. Ho dic sense cap tipus de presumpció.

- Com a societat estem prou conscienciats?

- Comparat amb el que era la leucèmia fa 30 anys quan la vaig patir, ara la gent sap què és i què ha de fer, això és molt important. Per altra banda, hem tingut molta sort amb el suport. Evidentment que hi ha grans empreses que ens ajuden. Però sobretot és la gent del carrer i la gent que menys mitjans té és normalment la més generosa.

Saló dels Miralls durant l'entrega dels premis Opera XXI Foto: A. Bofill

Una cerimònia senzilla

El Saló dels Miralls presidit per una enorme pantalla i un petit escenari amb faristol és l'espai per als 130 comensals de la gala. Benvinguda de Salvador Alemany, que ha parlat de l'associació com un espai on gestors i programadors no competeixen, sinó que col·laboren davant els reptes comuns. A continuació, la veu de Montserrat Caballé cantant 'Casta Diva' i una projecció d'imatges de la seva carrera han marcat el primer moment d'emoció de la vetllada, a la qual ha assistit Montserrat Martí, filla de la soprano. El segon, s'ha produït quan tot el públic dempeus ha ovacionat Josep Carreras en rebre el guardó.

L'agraïment més breu de la vetllada l'ha protagonitzat Calixto Bieito: 'Moltes (pausa llarga) gràcies?', premiat per la posada en escena de 'Die Soldaten' de Zimmermann que es va veure al Teatro Real i actualment en gira. Aprofitem la seva presència excepcional a Barcelona per preguntar-li pel significat d'aquesta obra: 'Quan tenia 17 anys vaig llegir per primer cop Soldaten de Jakob Lenz, durant dos anys vaig llegir la seva obra en francès, perquè no estava traduïda, i estava obsessionat amb l'autor. Després vaig conèixer Zimmermann i la seva òpera i era un projecte molt antic que tenia al cap?'. El Teatro Real ha rebut també el premi a la nova producció per l'escenificació de Gloriana, que ha recollit el director, Joan Matabosch. Eloqüent, ha sintetitzat el naixement i el perquè de l'aposta per aquesta òpera.

El món de l'òpera en femení

La presidenta de Amigos de la Ópera de A Coruña, Natalia Lamas, ha recollit l'altre premi honorífic de la jornada posant en valor la perifèria i els espais amb pocs recursos com a motors també de la difusió de l'òpera, un discurs força coincident amb el de Mirna Lacambra. La presidenta dels Amics de l'Òpera de Sabadell no ha pogut amagar les llàgrimes mentre agràia el premi al projecte de desenvolupament de l'activitat operística i ha reivindicat: "Fem coses molt boges i hem de seguir fent-les?".

La presència femenina més destacada de la nit ha estat la de la soprano Mariella Devia, qui després de recollir el premi per la seva interpretació a Lucrezia Borgia ha interpretat "Com'è bello!", la millor manera per cloure la nit.